

โชคที่สูงส่งของบราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกัน

วันนี้พ่อ ผู้เป็นพ่อค้าเพชรพลอยได้เห็นลูกของท่านที่เป็นนักธุรกิจ ลูกทุกคนได้ทำข้อตกลง ลูกได้ทำข้อตกลงกับใครและลูกคนไหนที่ได้ทำข้อตกลง? ในแง่ของทางโลกลูกเป็นลูกที่ไร้เดียงสา แต่ลูกที่ไร้เดียงสาก็ยังตระหนักรู้จักพ่อที่ฉลาดที่สุดได้ ดังนั้นสิ่งนั้นทำให้ลูกไร้เดียงสาหรือฉลาด? ตรงกันข้ามกับผู้คนในโลกที่คิดว่าตนเองนั้นฉลาดในหลายๆสิ่ง ลูกทุกคนถือได้ว่าไร้เดียงสา แต่ลูกเรียกพวกเขาทั้งหมดว่าไร้เดียงสาเพราะพวกเขาไม่มีความเข้าใจหรือความเฉลียวฉลาดในการรู้จักพ่อที่ฉลาดที่สุด ลูกทุกคนรู้จักรักในขณะที่ยังเด็กกำลังเข้าสู่การขยายตัว ลูกทุกคนได้มาซึ่งหลายๆล้านจากผู้เป็นหนึ่งเดียวในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นยังคงนับแค่ล้านและพันล้าน ใครที่ได้รับดวงตาของการตระหนักรู้ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นดวงตาของความรู้ที่สูงส่งในทุกวงจร? ลูกทุกคนเป็นดวงวิญญาณที่ไร้เดียงสา ผู้คนเหล่านั้นยังคงหายไปในขณะที่ค้นหาคำขยายความของคำถามเช่น “อะไร” “ทำไม?” “ถ้าไม่ใช่เช่นนี้(เอเช)แล้วเป็นเช่นไร(เกเช)?” ในขณะที่ลูกทุกคนพูดกับท่านว่า “بابا ของฉัน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นพ่อของฉัน” และทำข้อตกลงกับพ่อค้าเพชรพลอย เรียกท่านว่ามหาสมุทรแห่งความรู้หรือพ่อค้าเพชรพลอย ท่านให้ลาดที่เต็มไปด้วยเพชรพลอยแก่ลูก ลูกเล่นกับเพชรพลอยเหล่านั้น ลูกได้รับการหล่อเลี้ยงจากเพชรพลอยเหล่านั้น ลูกแหว่งไกวอยู่ในเพชรพลอย ลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากเพชรพลอย ลูกสามารถนับจำนวนเพชรพลอยที่ลูกได้รับว่ามีมากมายเพียงใดหรือไม่? ในเวลาอมฤตทันทีที่ลูกเปิดตาของลูก ลูกเฉลิมฉลองการพบปะกับพ่อและเล่นกับเพชรพลอยหรือไม่? ลูกทำธุรกิจอะไรตลอดทั้งวัน? ลูกทำธุรกิจของเพชรพลอยหรือไม่? ลูกนับประเด็นของเพชรพลอยของความรู้ในสติปัญญาของลูกหรือไม่? ดังนั้นลูกจึงเป็นนักธุรกิจที่ดำเนินงานด้านเพชรพลอยและเป็นนายของเหมืองเพชรพลอย ยิ่งลูกใช้พวกเขาเท่าไรหมั่นก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น การทำข้อตกลงหมายถึงการกลับมาเจริญรุ่งเรืองอย่างมาก ดังนั้นลูกได้เรียนรู้วิธีการทำข้อตกลงหรือไม่? ลูกได้ทำข้อตกลงแล้วหรือลูกกำลังจะทำข้อตกลง? ลูกเป็นนักธุรกิจตามลำดับกันไปหรือลูกทั้งหมดเป็นอันดับหนึ่ง? เป้าหมายของลูกทุกคนคือเป็นอันดับหนึ่ง แต่ผู้ที่เป็นอันดับหนึ่งนั้นเขาจะทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นอยู่กับเพชรพลอยอย่างสม่ำเสมอที่เขาจะไม่มีเวลาที่จะเห็น, ฟังหรือคิดถึงสิ่งอื่นใด แม้กระทั่งมายาก็จะเห็นว่าเขานั้นยุ่งมากและจะจากไป เขาไม่จำเป็นที่จะต้องทำความพยายามที่จะไล่มาขายออกไปครั้งแล้วครั้งเล่า วันนี้บัฟฟาตาได้เห็นลูกทุกคนที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากที่เรียกตนเองว่า “เต็มไปด้วยความรู้” และมองเห็นสิ่งที่พวกเขากำลังทำ พวกเขามีความเข้าใจในหลายๆสิ่งหลายอย่าง แต่ไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ ท่านเห็นลูกบราห์มินซึ่งตรงกันข้ามกับพวกเขา บัฟฟาตาก็ร้องเพลงเช่นกันเมื่อท่านเห็นความแตกต่างระหว่างลูกทั้งสองประเภท ลูกก็ร้องเพลงนั้นเช่นกัน บราห์มาบาเคยรักเพลงนั้น บัฟฟาตากำลังร้องเพลงนั้นเกี่ยวกับลูกๆ วันนี้พ่อบราห์มากำลังร้องเพลงนั้นด้วยความซาบซึ้ง(masti)อย่างสนุกสนานมาก ลูกที่แสนหวานมีความน่ารักและไร้เดียงสาเช่นนี้! เช่นที่ลูกทุกคนร้องเพลงเกี่ยวกับพ่อ ดังนั้นพ่อก็ร้องเพลงนี้เกี่ยวกับลูกด้วยเช่นกัน มิใครที่ไหนจะร้องเพลงนี้ให้กับลูก: ใครที่เห็นว่าลูกอ่อนหวานและใครที่รักลูก? สำคัญนี้ทำให้ลูกอ่อนหวานอย่างสม่ำเสมอและทำให้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในความซาบซึ้งของความเคารพตนเองของลูก ไม่มีอันตรายใดๆที่เกิดจากความซาบซึ้งนี้ ลูกมีความซาบซึ้งนี้มากหรือไม่? เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกร้องเพลงเกี่ยวกับพระเจ้าและตอนนี้พระเจ้ากำลังร้องเพลงเกี่ยวกับลูก เมื่อได้เห็นลูกทั้งสองประเภท บัฟฟาตารู้สึกทั้งรักและเมตตาพวกเขา

วันนี้พ่อบราห์มาได้จดจำลูกที่ไม่มีใครรู้จักของบาร์ตและในต่างแดน ผู้คนในโลกเรียกพวกเขาว่าไวโอฟี ในขณะที่พ่อเรียกพวกเขาว่าไวโอฟีซึ่งหมายถึงบุคคลที่ไร้เดียงสา (Very Innocent Person) นี่คือการที่ท่านมองเห็นว่าพวกเขาเป็นอย่างไร ลูกเป็นนักบุญ(saints)และพวกเขาไร้เดียงสา(innocent) แต่เวลานี้ลูกต้องให้หนึ่งหยดกับพวกเขา ลูกรู้หรือไม่ว่าจะให้เพียงหนึ่งหยดกับพวกเขาอย่างไร? ในแถวของลูกมีอันดับของพวกเขายูที่ด้านหลังหรือด้านหน้า? ลูกคิดอย่างไร? (บัฟฟาตาทำการฝึกดริสของความสงบ)

ให้พลังพิเศษของความเยิบสงบแก่ดวงวิญญาณเหล่านั้นด้วยวิธีนี้ เวลานี้พวกเขาคิดว่าพวกเขาควรจะหาการดำรงอยู่บางอย่างหรือหนทางใหม่ๆ เวลานี้ความปรารถนาของพวกเขากำลังถูกปลุกขึ้นมา เวลานี้เป็นหน้าที่ของลูกทุกคนที่จะแสดงให้พวกเขาได้เห็นหนทาง ความเป็นหนึ่งเดียวกันและความมุ่งมั่นคือสองวิธีที่ลูกสามารถแสดงให้พวกเขาได้เห็นหนทางความปรารถนาดีของชุมชนจะกลายเป็นเครื่องมือในการให้ผลของความรักของพวกเขาแก่ดวงวิญญาณเหล่านั้น ความคิด

ที่บริสุทธิ์ของลูกทั้งหมดจะสร้างความคิดในดวงวิญญาณเหล่านั้นเพื่อดำเนินงานอันเป็นสิริมงคล นำวิธีนี้มาใช้นับแต่บัดนี้ไป ถึงแม้กระนั้นก็ตามงานใหญ่ก็ประสบความสำเร็จเมื่อทุกคนได้เสนอความคิดที่บริสุทธิ์ออกมา ลูกเข้าใจไหม? บัพดาพาพูดกับทุกคนว่า: อย่าให้ลูกคนไหนถูกตัดสิทธิ์จากสิ่งใด ลูกทุกคนได้กลับมามีความเจริญรุ่งเรืองแล้วใช่ไหม? อ้อชะ

แต่นักธุรกิจที่ยิ่งใหญ่ที่ทำข้อตกลงที่สูงส่ง แต่นายผู้เป็นพ่อค้าเพชรพลอยที่ได้รับการหล่อเลี้ยงจากเพชรพลอยและเล่นกับเพชรพลอยอย่างสม่ำเสมอ แต่ลูกที่มีความรักอย่างสุดซึ้ง ที่ให้ความร่วมมืออย่างสม่ำเสมอ ที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พานพบ ที่มีดวงตาของการตระหนักรู้และรับรู้ถึงพ่อ แต่ผู้รับใช้ที่สม่ำเสมอที่ร้องเพลง “บาบาของฉัน” อย่างสม่ำเสมอ แต่ดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้น รัก ระลึกถึง และนมัสเต จากบัพดาพา

บัพดาพาพบกลุ่ม:

ชาวมาดราส(Madras): ลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นหรือไม่? ลูกทุกคนมีความจริงใจและความกระตือรือร้นเดียวกันในจิตใจของลูกเกี่ยวกับการเปิดเผยพอใช่หรือไม่? เวลานี้ลูกกำลังเตรียมเวทีด้วยเช่นกัน ลูกกำลังเตรียมเวทีเพื่อยกธงแห่งการเปิดเผย คนอื่นๆทั้งหลายก็ยกธงทางโลกที่เป็นวัตถุด้วยเช่นกัน แต่ลูกจะยกธงอะไร? ลูกจะยกธงที่เป็นวัตถุหรือไม่? ลูกจะทำอะไร? สิ่งนั้นเป็นเพียงแต่ในนาม แต่ธงที่แท้จริงที่ลูกจะยกคืออะไร? คือการเปิดเผยพอ ลูกจะยกธงซึ่งจะกระจายเสียงว่าพ่อได้มาแล้ว ลูกกำลังเตรียมการสำหรับสิ่งนี้ใช่หรือไม่? ให้ทุกดวงวิญญาณที่ถูกตัดสิทธิ์ได้รับแสงและชีหนทาง นี่คือการพยายามที่ลูกทุกคนทำและต้องทำในอนาคตด้วย หากลูกกระจายคลื่นนี้ นับจากนี้ไปลูกจะสามารถกระจายคลื่นนี้ได้ทุกหนแห่งในเวลานั้น ลูกได้ทำการเตรียมการเช่นนั้นหรือไม่? คิดเสมอว่าลูกจะทำในสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้นในที่ใดและแสดงให้เห็นทุกคนเห็น ลูกต้องทำอะไรใหม่ๆ สิ่งใหม่คือการให้ทุกดวงวิญญาณได้รับคำแนะนำและคิดพูดและสัมผัสว่าพ่อได้มาแล้ว อ้อชะ

กลุ่มของบราเทอร์และซิสเตอร์ที่ได้รับการเชื้อเชิญเป็นพิเศษ:

ลูกทุกคนพิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณพิเศษหรือไม่? ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษหรือไม่? หรือลูกต้องกลายเป็นสิ่งนั้น? ลูกไม่ใช่ผู้ที่พูดภาษา “ฉันจะ, ฉันจะ”(ge, ge) ในอนาคต: “ฉันจะทำสิ่งนี้ ฉันจะเห็นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ฉันจะคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้” ใช่หรือไม่? รู้ถึงความสำคัญของลูกและตระหนักว่าลูกทุกคนมีความสำคัญเพียงใด ลูกไม่ได้จดจำความสำคัญของลูกในระดับเดียวกันกับที่พ่อรู้ถึงความสำคัญของลูก ลูกรู้ แต่ลูกไม่จดจำ ถ้าลูกจำได้ลูกจะมีพลังอย่างสม่ำเสมอและจะเป็นเครื่องมือที่จะทำให้ผู้อื่นมีพลังและเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกเป็นเครื่องมือใช่หรือไม่? ลูกได้ทำให้อดีตเป็นอดีต ลูกได้ลืมอดีตไปแล้วและเติมปัจจุบันและอนาคตของลูกด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ ขณะที่เคลื่อนไหวลูกได้สัมผัสว่าตนเองเป็นผู้ที่มีชีวิตที่ธรรมดา แต่ลูกไม่ธรรมดา ลูกสูงส่งอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้เข้ามาสัมผัสกับคนอื่น ลูกได้ศึกษาเล่าเรียน ลูกได้ดูแลครอบครัวของลูก: สิ่งนั้นไม่ใช่คุณสมบัติพิเศษมันก็เป็นเรื่องธรรมดา แม้กระทั่งในอันดับสุดท้ายก็ทำเช่นนั้น ดังนั้นแล้วมันจะพิเศษได้อย่างไรถ้าเพชรพลอยดั้งเดิมทำสิ่งเดียวกันกับผู้ที่อยู่ในอันดับสุดท้าย? การเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมหมายถึงมีความพิเศษเมื่อเทียบกับคนอื่นในทุกความคิดและการกระทำของลูก เมื่อเทียบกับผู้คนในโลกแล้วลูกทุกคนมีความพิเศษที่ไม่เหมือนใคร อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งในครอบครัวทางจิต ลูกเป็นคนที่พิเศษเมื่อเทียบกับผู้ที่เพียรพยายามธรรมดา ในแง่ของทางโลกแม้กระทั่งอันดับสุดท้ายก็พิเศษ แต่ในครอบครัวของพระเจ้าลูกเป็นเพชรพลอยดั้งเดิมลูกมีความพิเศษ มองดูตนเองในลักษณะนี้ คนแก่และคนที่เป็นผู้ใหญ่เป็นผู้ที่ให้คำแนะนำที่ดีที่สุดและง่ายที่สุดกับคนที่อายุน้อยที่สุดและชีหนทางให้กับพวกเขา ในทำนองเดียวกันลูกไม่ใช่ผู้ที่พูดผ่านปากของพวกเขาเท่านั้น แต่เป็นผู้ที่แสดงออกด้วยวิธีการทำสิ่งนั้นในทางปฏิบัติ ดังนั้นทุกอย่างก้าวและการกระทำของลูกจะต้องเป็นเช่นนั้นซึ่งดูเหมือนจะพิเศษสำหรับดวงวิญญาณของครอบครัวของพระเจ้า นี่เป็นหน้าที่ของดวงวิญญาณพิเศษใช่หรือไม่? ใครก็ตามที่เห็นลูกจะได้รับการเตือนถึงพ่อโดยเฉพาะ ตัวอย่างเช่นแม้ว่าเวลานี้ในโมรูนัน เมื่อลูกเห็นดีดีและดาดี้ในรูปที่มีตัวตน ลูกเห็นสิ่งใดโดยเฉพาะที่หลอมรวมอยู่ในการกระทำของพวกเขา? ลูกสามารถเห็นพอใช่หรือไม่? ลูกเป็นดวงวิญญาณในรูปในรูปที่มีตัวตนด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? พวกเขาไม่ได้เป็นนักแสดงพิเศษเช่นบราห์มา พวกเขาไม่ใช่แม้กระทั่งพ่อชีว่าที่ไม่มีตัวตน พวกเขาไม่ใช่บราห์มา แต่เป็นบราห์มิน พวกเขาเป็นบราห์มินและลูกเป็นบราห์มิน พวกเขากลายเป็นดวงวิญญาณเครื่องมือพิเศษ แต่พวกเขากลายเป็นเครื่องมือได้อย่างไร? พวกเขาคิดว่านี่เป็นความรับผิดชอบของพวกเขาหรือไม่? มันคือความรับผิดชอบที่ทำให้พวกเขาพิเศษ ลูกก็รู้ดีกว่าตนเองเป็นเหมือนกันหรือไม่? ลูกมีความรับผิดชอบด้วยเช่นกันใช่หรือไม่? หรือเป็นเพียงดีดีและดาดี้ที่รับผิดชอบ? ในสนามของงาน

รับใช้ลูกก็เป็นเครื่องมือด้วยใช่หรือไม่? ทุกหนทุกแห่งบรรดาได้ทำให้ลูกดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดเป็นเครื่องมือ บาง
คนอยู่ในสถานที่หนึ่งและคนอื่นอยู่ในสถานที่อื่นๆ ให้มีสำนึกถึงความรับผิดชอบอย่างมากนี้อย่างสม่ำเสมอ เช่นที่ลูก
เห็นดีดีและดาดี้เป็นเครื่องมือ ในทำนองเดียวกันให้ผู้อื่นได้รับประสบการณ์เดียวกันจากลูก ให้พวกเขาารู้สึกว่าลูกเป็น
เพชรพลอยดั้งเดิมและที่พวกเขาได้รับแรงบันดาลใจสำหรับความจริงและความกระตือรือร้นเป็นพิเศษจากลูก สิ่งนี้
ไม่ใช่ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาเป็นดีดีและดาดี้และทุกคนควรยอมรับพวกเขาเช่นนั้น การกระทำของพวกเขาดึงดูดผู้อื่น
โดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกันให้การกระทำพิเศษของลูกทั้งหมดดึงดูดทุกคน ลูกมีความรับผิดชอบนี้มาก ลูกไม่หย่อน
ยานใช่ไหม? “ฉันจะทำอะไรได้? ฉันจะทำสิ่งนี้ได้ยังไง? ฉันมีความรับผิดชอบสองเท่า!” ลูกไม่ใช่ผู้ที่พูดสิ่งนี้ ลูกปล่อย
ไปและกลายเป็นอิสระ ลูกได้เห็นพ่อมีความรับผิดชอบที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น ลูกได้เห็นความรับผิดชอบทางกายภาพด้วย
เช่นกัน พักคำถามของชีบบาบาไว้ก่อน ลูกได้เห็นพ่อบราห์มาในรูปที่มีตัวตน ไม่มีใครมีความรับผิดชอบในลักษณะทาง
กายภาพมากเท่าที่พ่อบราห์มาทำ ลูกอาจคิดว่า: ฉันจะทำอย่างไรเมื่อฉันอยู่ในบรรยากาศเช่นนั้น? กระแสจิตไม่ดี นก
กระสาคอยแต่จิกฉัน มีชุมนุมที่ชั่วร้ายเยี่ยงปีศาจในทุกหนทุกแห่ง อย่างไรก็ตามพ่อบราห์มาแสดงให้เห็นว่าท่านละวาง
และรักในขณะที่อยู่ท่ามกลางชุมนุมเยี่ยงปีศาจใช่หรือไม่? ดังนั้นจงทำตามพ่อ

เวลานี้ลูกจะทำอะไร? เมื่อลูกกลับไปจากที่นี่ให้ทุกคนได้สัมผัสว่าเสาหลักของพวกเขาก็เพิ่มความจริงและความ
กระตือรือร้นของพวกเขาได้มาแล้ว ลูกเข้าใจไหม? ลูกเป็นดวงดาวแห่งความหวังของพ่อเช่นนั้น อย่าได้เก็บสิ่งเล็กๆน้อยๆ
ไว้ในหัวใจของลูก หัวใจของคนแก่และผู้ใหญ่ก็กว้างและใหญ่ พวกเขาไม่มีหัวใจที่เล็ก เช่นที่พ่อบราห์มาหลอมรวมความ
อ่อนแอของทุกคนและทำให้แต่ละคนสูงส่ง ดังนั้นลูกเช่นกันก็เป็นเครื่องมือในทำนองเดียวกัน อย่าได้คิดว่า: คนนี้กำลัง
ทำสิ่งนี้ คนนี้ไม่เคยฟัง หน้าที่ของลูกคือทำให้ผู้ที่ไม่เคยฟังใครหันมาฟังลูก พวกเขาจะเฝ้าระวังและลูกเป็นผู้อาวุโส คนที่
แก่กว่าจะต้องเปลี่ยนแปลง ถึงอย่างไรเด็กเล็กๆก็จะซุกซนต่อไป ดังนั้นอย่าได้มองที่ความอ่อนแอของพวกเข จงเป็น
ผู้ใหญ่และกลายเป็นผู้ที่หลอมรวมความอ่อนแอของทุกคน ผู้ที่หัดเทียบกับพ่อ ลูกทุกคนมีความรับผิดชอบเป็นอย่างมาก
ในสิ่งนี้ ลูกได้ถูกเชิญมาที่นี่เพื่อเตือนลูกถึงความรับผิดชอบของลูกอีกครั้ง ลูกเข้าใจไหม? ลูกเป็นลูกของมหาสมุทรลูกใช่
หรือไม่? มหาสมุทรทำอะไร? หลอมรวมทุกสิ่ง หลอมรวมทุกสิ่งของทุกคนและทำให้พวกเขาสดชื่น ดังนั้นลูกจึงเป็นผู้ที่
หลอมรวมทุกสิ่งของทุกคนและทำให้พวกเขาสดชื่น ให้ใครก็ตามที่มาได้รับประสบการณ์ของการได้รับการแต่งตั้งสืบ
ด้วยสิทธิ์พิเศษโดยการเข้ามาเป็นมิตรของดวงวิญญาณพิเศษที่พวกเขาได้รับความร่วมมือ ลูกไม่ใช่ผู้ที่พูดอย่างสม่ำเสมอว่า “
ให้ความร่วมมือกับฉัน ให้ความร่วมมือกับฉัน” ใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือ เมื่อลูกได้ร่วมมือตั้งแต่ตอนต้นลูกจะ
เป็นมิตรที่ให้ความร่วมมือจนถึงตอนสุดท้ายใช่หรือไม่? หากลูกทุกคนให้ความร่วมมือคนที่อยู่ในวัยเยาว์ก็จะโยยบิน
สถานที่ใดที่ลูกไปจะกลายเป็นสถานที่ที่โยยบินได้ ลูกไปอย่างเป็นพรวิเศษที่บินได้เพื่อที่ว่าใครที่นั่งอยู่บนนั้นที่เข้ามา
เกี่ยวข้องก็จะโยยบินด้วยเช่นกัน บรรดาพอใจเป็นอย่างมาก เกี่ยวกับอะไร? มิตรมากมายเหลือเกิน เมื่อท่านเห็นผู้ที่
หัดเทียบกับท่านเมื่อท่านเห็นลูกๆที่หัดเทียบเช่นนั้นพ่อมีความสุขมาก เวลานี้มีเพียงไม่กี่คนที่มา แต่ก็มีอีกมากมาย
อย่างไรก็ตามหลายคนจะมาแล้วพ่อก็มีความสุขที่ได้เห็นพวกเขา เวลานี้จึงกลายเป็นพรวิเศษที่โยยบินและทำให้ทุกคน
โยยบิน บราเธอร์ของลูกกำลังพยายามอย่างมากและดังนั้นลูกรู้สึกเมตตาต่อพวกเขาใช่หรือไม่? ให้ความร่วมมือกับพวก
เขาและทำให้พวกเขาโยยบิน

นี่คืองานรับใช้ของดวงวิญญาณพิเศษ ลูกอธิบายให้นักเรียนฟัง ลูกได้ให้หลักสูตรและจัดงานแสดงนิทรรศการและสร้าง
แรงบันดาลใจให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ทุกคนทำสิ่งนี้ตลอดเวลา ในชุมนุมเช่นกันให้พวกเขาเห็นคุณสมบัติพิเศษของลูก
ดวงวิญญาณพิเศษ ทันทีกี่ลูกยืนขึ้นทุกคนจะกลับมากะตือรือร้น คนที่ทำงานจะต้องมีความจริงใจและความกระตือรือร้น
เป็นพิเศษเท่านั้น เวลานี้บราเธอร์และซิสเตอร์มากมายที่อยู่ในวัยเยาว์ของลูกที่จะทำงานได้มาแล้ว เป็นหน้าที่ของลูกที่
เป็นซีเนียร์ที่จะมองดูมิตรเหล่านั้นด้วยความรักและเพื่อขยายมือของความจริงใจและความกระตือรือร้นของลูก เมื่อพวก
เขาเห็นลูก จงให้พวกเขาได้จดจำระลึกถึงพ่อ ให้ออกมาจากริมฝีปากของทุกคนว่าลูกเป็นภาพลักษณ์ของพ่อ เช่นเดียวกับ
ที่ปรากฏออกมาสำหรับดีดีและดาดี้ทั้งสองนี้เป็นภาพลักษณ์ของพ่อ เพราะพวกเขาทำแสดงการกระทำในงานรับใช้ใน
ทางปฏิบัติ ในทำนองเดียวกันลูกต้องเฉลิมฉลองพิธีของความคิดที่มุ่งมั่นนี้อย่างแน่นอน ลูกเข้าใจอะไร? ลูกไม่ได้ติดกับ
อยู่ในพายุใช่ไหม? ลูกเป็นผู้ที่อยู่เหนือพายุไม่ใช่ผู้ที่ติดกับอยู่ในพายุ ลูกเป็นตัวอย่างใช่หรือไม่? เมื่อพวกเขาเห็นลูก ทุกคน
จะรู้สึกว่าเป็นวิธีที่พวกเขาต้องเคลื่อนไปด้วยเช่นกัน ที่สิ่งนี้มันเกิดขึ้นอย่างไร ดังนั้นให้มีความใส่ใจนี้เป็นอย่างมาก อัจ
ชะ

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่สร้างบรรยากาศให้มีพลังด้วยสภาพที่เป็นอิสระจากอุปสรรค

งานรับใช้ของลูกคือ ประการแรกจงทำให้ตัวลูกเองเป็นอิสระจากอุปสรรคก่อนแล้วจึงทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรค หากตัวลูกเองเฝ้าแต่ได้รับผลกระทบจากอุปสรรคแล้ว ในเวลาสุดท้ายลูกจะไม่สามารถอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคได้ ดังนั้นทำให้สภาพของลูกเป็นอิสระจากอุปสรรคเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ทำให้ดวงวิญญาณที่อ่อนแอมีพลังด้วยพลังที่ลูกได้รับจากพ่อ จงสัมผัสกับสภาพของการเป็นผู้ทรงพลังอำนาจแล้วเมื่อนั้นบรรยากาศจะกลับมามีพลัง

คติพจน์:

ความสูงศักดิ์มองเห็นได้ในทุกกิจกรรมของลูกที่สูงศักดิ์ของพ่อที่สูงศักดิ์

*** โอม ชานติ ***